

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

3.1 ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

ข้อมูลที่นำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ แบ่งออกเป็นสองส่วน โดยส่วนที่หนึ่งเป็นข้อมูลปฐมภูมิ และส่วนที่สองเป็นข้อมูลทุติยภูมิ ซึ่งแสดงรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)

การศึกษาในครั้งนี้ จัดเก็บข้อมูลปฐมภูมิ โดยการใช้แบบสอบถามสัมภาษณ์ผู้ขายในกิจกรรมถนนคนเดิน ถนนราชดำเนิน ซึ่งทำการเก็บข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรมการขายด้านผู้ขายสินค้า ข้อมูลเกี่ยวกับพึงพอใจในกิจกรรมถนนคนเดินของผู้ขายต่อการบริหารจัดการของทางเทศบาลนครเชียงใหม่ และข้อมูลเกี่ยวกับความเต็มใจจ่ายค่าเช่าสถานที่ในกิจกรรมถนนคนเดิน ถนนราชดำเนิน จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อมีการปรับปรุงสถานที่แล้ว

สำหรับการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้ขายเพื่อทำการวิจัย เป็นการสุ่มตัวอย่างจากผู้ขายในกิจกรรมถนนคนเดิน ด้วยวิธีการสุ่มแบบง่าย (simple random sampling) จากประชากรทั้งหมดจำนวน 3,000 ราย ซึ่งในการกำหนดขนาดตัวอย่างได้คำนึงถึงคุณภาพของตัวประมาณค่าโดยยึดหลักความแม่นยำ (precision) และความเชื่อถือได้ (reliability) ดังนั้นด้วยระดับความเชื่อมั่น 95% และกำหนดให้มีความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 7% จะได้ขนาดตัวอย่างตามสูตรของ Taro Yamane (อ้างถึงใน วัชรวิ พงษ์กนิทานนท์, อยู่ในระหว่างการจัดพิมพ์) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดย n = จำนวนตัวอย่าง

N = จำนวนของผู้ขายในกิจกรรมถนนคนเดินทั้งหมด = 3,000 ราย

e = ขอบเขตความคลาดเคลื่อนที่กำหนด ในที่นี้ใช้ 7%

$$\frac{3,000}{1 + (3,000 \times 0.0049)} = 191.08$$

เมื่อแทนค่าในสูตรจะได้จำนวนตัวอย่างรวม 191 ตัวอย่าง แต่เพื่อความเหมาะสม จึงทำการเก็บข้อมูลผู้ขายในกิจกรรมถนนคนเดินจำนวน 200 ตัวอย่าง

2) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)

เป็นการเก็บข้อมูลที่ได้จากการศึกษา ค้นคว้า รวบรวมจากบทความ วารสาร เอกสาร และรายงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาศึกษาทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษาและใช้ในการทบทวนวรรณกรรม รวมถึงข้อมูลจากสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยภาคเหนือและเทศบาลนครเชียงใหม่

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ขายสินค้า และข้อมูลพฤติกรรมการขายด้านผู้ขายสินค้า โดยในแบบสอบถามส่วนนี้ จะใช้ค่าความถี่ร้อยละ เป็นสถิติในการวิเคราะห์

ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับพึงพอใจในกิจกรรมถนนคนเดินของผู้ขายต่อการบริหารจัดการของทางเทศบาลนครเชียงใหม่ ใช้การหาค่าเฉลี่ยเป็นสถิติในการวิเคราะห์ โดยได้กำหนดหลักเกณฑ์การให้คะแนนความพึงพอใจตามเทคนิคการวัดทัศนคติตามแนวความคิดของ Likert scale ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ตามความความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนี้

ระดับความพึงพอใจมากที่สุด	ให้คะแนนเท่ากับ 5 คะแนน
ระดับความพึงพอใจมาก	ให้คะแนนเท่ากับ 4 คะแนน
ระดับความพึงพอใจปานกลาง	ให้คะแนนเท่ากับ 3 คะแนน
ระดับความพึงพอใจน้อย	ให้คะแนนเท่ากับ 2 คะแนน
ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด	ให้คะแนนเท่ากับ 1 คะแนน

และนำคะแนนความพึงพอใจที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต

การแปลความหมาย

นำค่าเฉลี่ยเลขคณิตที่ได้มาแปลความหมายของระดับคะแนนเฉลี่ย ตามช่วงค่าเฉลี่ย ดังนี้

ช่วงค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจมากที่สุด

ช่วงค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจมาก

ช่วงค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจปานกลาง

ช่วงค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจน้อย

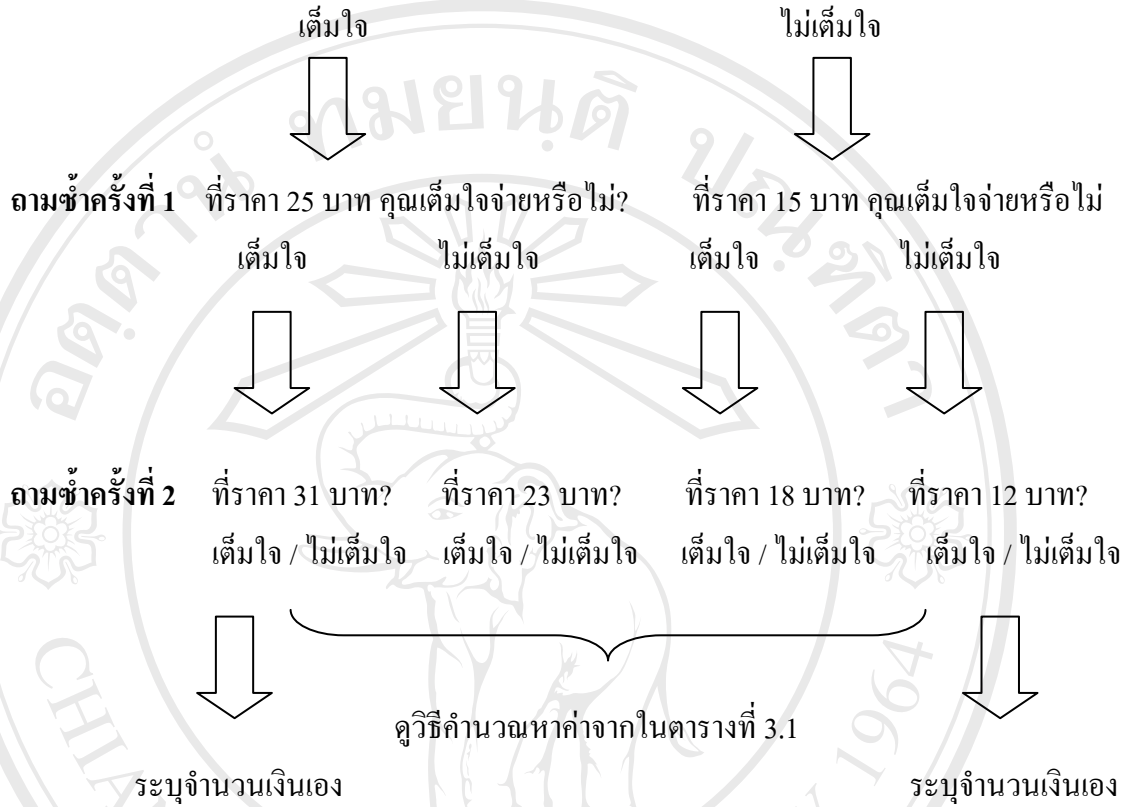
ช่วงค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความเต็มใจจ่ายค่าเช่าสถานที่ในกิจกรรมถนนคนเดิน ถนนราชดำเนิน จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อมีการปรับปรุงสถานที่แล้ว ใช้การถามด้วยวิธี Bidding Games Question โดยจะถามถึงจำนวนเงินที่ผู้ขายในกิจกรรมถนนคนเดินเต็มใจที่จะจ่ายค่าเช่าสถานที่

ในการศึกษาครั้งนี้ จะใช้ราคา 20 บาท เป็นราคาเสนอเริ่มต้นในการถาม โดยอิงจากราคาเช่าสถานที่ในบริเวณวัดภายในกิจกรรมถนนคนเดิน เช่น วัดหมื่นล้าน, วัดพันอ้น และวัดสำภา เพื่อลดปัญหาความเอนเอียงของราคาเสนอเริ่มต้น โดยจะเริ่มถามคำถามที่ว่า “ถ้าหากมีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในกิจกรรมถนนคนเดินให้ดีขึ้นแล้ว ท่านเต็มใจที่จะจ่ายเงินจำนวน 20 บาทต่อวัน เพื่อเป็นค่าเช่าสถานที่จำหน่ายสินค้าหรือไม่”

ถ้าผู้ถูกสัมภาษณ์ตอบว่า “เต็มใจ” ก็จะถามคำถามเดิมอีกสองรอบ โดยที่ราคาเสนอถัดไปกำหนดให้เพิ่มขึ้นครั้งละ 25% ในขณะที่เดียวกันถ้าผู้ถูกสัมภาษณ์ตอบว่า “ไม่เต็มใจ” ก็จะถามคำถามเดิมอีกสองครั้งเช่นเดียวกัน แต่ราคาเสนอถัดไปจะกำหนดให้จำนวนเงินลดลงครั้งละ 25% โดยแบบแผนการถามจะมีลักษณะดังนี้

ท่านเต็มใจที่จะจ่ายค่าเช่าสถานที่จำหน่ายสินค้าในราคา 20 บาทต่อวันหรือไม่?

ในขั้นตอนนี้ ค่าความเต็มใจที่จะจ่าย (WTP) สามารถคำนวณได้จากคำตอบที่ผู้ถูกสัมภาษณ์เลือกตอบ โดยจะมีค่าที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละกรณีของคำตอบ ซึ่งสามารถแสดงวิธีการคำนวณหาค่าความเต็มใจที่จะจ่ายได้ ดังแสดงในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงวิธีการคำนวณหาค่าความเต็มใจที่จะจ่าย (WTP)

คำถามตั้งต้น ที่ราคา 20 บาท	ถามซ้ำ ครั้งที่1	ถามซ้ำ ครั้งที่2	คำอธิบาย	การคำนวณค่าความเต็มใจ ที่จะจ่าย (WTP)
(20 บาท) เต็มใจ	(25 บาท) เต็มใจ	(31 บาท) เต็มใจ	ผู้ถูกสัมภาษณ์มีความเต็มใจ จ่ายมากกว่า 31 บาท	ผู้ถูกสัมภาษณ์ระบุจำนวน เงินที่เต็มใจจ่ายสูงสุดเอง เป็นค่า WTP
(20 บาท) เต็มใจ	(25 บาท) เต็มใจ	(31 บาท) ไม่เต็มใจ	ผู้ถูกสัมภาษณ์มีความเต็มใจ จ่ายระหว่าง 25 – 31 บาท	$(25 + 31) / 2 = 28$
(20 บาท) เต็มใจ	(25 บาท) ไม่เต็มใจ	(23 บาท) เต็มใจ	ผู้ถูกสัมภาษณ์มีความเต็มใจ จ่ายระหว่าง 25 – 23 บาท	$(25 + 23) / 2 = 24$
(20 บาท) เต็มใจ	(25 บาท) ไม่เต็มใจ	(23 บาท) ไม่เต็มใจ	ผู้ถูกสัมภาษณ์มีความเต็มใจ จ่ายระหว่าง 20 – 23 บาท	$(20 + 23) / 2 = 21.5$
(20 บาท) ไม่เต็มใจ	(15 บาท) เต็มใจ	(18 บาท) เต็มใจ	ผู้ถูกสัมภาษณ์มีความเต็มใจ จ่ายระหว่าง 20 – 18 บาท	$(20 + 18) / 2 = 19$
(20 บาท) ไม่เต็มใจ	(15 บาท) เต็มใจ	(18 บาท) ไม่เต็มใจ	ผู้ถูกสัมภาษณ์มีความเต็มใจ จ่ายระหว่าง 18 – 15 บาท	$(18 + 15) / 2 = 16.5$
(20 บาท) ไม่เต็มใจ	(15 บาท) ไม่เต็มใจ	(12 บาท) เต็มใจ	ผู้ถูกสัมภาษณ์มีความเต็มใจ จ่ายระหว่าง 12 – 15 บาท	$(12 + 15) / 2 = 13.5$
(20 บาท) ไม่เต็มใจ	(15 บาท) ไม่เต็มใจ	(12 บาท) ไม่เต็มใจ	ผู้ถูกสัมภาษณ์มีความเต็มใจ จ่ายน้อยกว่า 12 บาท	ผู้ถูกสัมภาษณ์ระบุจำนวน เงินที่เต็มใจจ่ายสูงสุดเอง เป็นค่า WTP

หากกลุ่มตัวอย่างสามารถระบุค่าความเต็มใจที่จะจ่ายสูงสุดได้เอง โดยไม่เกี่ยวข้องกับ
จำนวนเงิน 20 บาท ก็จะใช้จำนวนเงินที่ระบุเองเป็นหลัก